

El dematí de Pasqua

Dll, 5/04/2021 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Maria Magdalena s'havia quedat a fora el sepulcre, plorant. I se li acosta un desconegut, que sembla preocupat pel que li estigui passant a la dona, amb ganes d'ajudar-la si cal: "Dona, ¿per què plores? ¿Qui busques?". Ella es pensa que és l'encarregat d'aquell hort on havien enterrat Jesús, i s'imagina que si algú pot saber què se n'ha fet del cos del Mestre estimat serà ell. I li torna la pregunta: "Senyor, si te l'has emportat tu, digue'm on l'has deixat, i me l'enduré".

I Jesús esclata: "Maria!". I amb aquella paraula, amb aquell nom dit amb tot l'amor de què només Jesús és capaç, el món queda transformat. Ja s'han acabat els plors, ja s'ha acabat la recerca tan dolorosa, ja s'ha encès definitivament la flama que es mantenia viva, però com si no gosés manifestar-se, en el cor d'aquella dona que tant havia estimat Jesús. Sí, Maria ho esperava, o ho desitjava, o ho somiava, o potser només ho imaginava pensant que allò era una imaginació estèril. Ni ella no ho sabia. Però la flama hi era, i ara es convertia en una foguera. Jesús era viu. Tant d'amor no havia pogut quedar tancat sota la pedra d'un sepulcre. Déu havia actuat i tot havia esdevingut clar. Amb una paraula n'hi havia hagut prou: "Maria!". I la resposta d'ella que els evangelis ens han transmès en la seva llengua aramea: "Rabuni!", que vol dir: "Mestre!". Els dos cors, les dues ànimes, les dues vides s'han trobat novament. I el mal i la mort han estat vençuts.

Uns quants segles abans, un magnífic poeta d'Israel havia escrit un esplèndid poema d'amor que tenim a la Bíblia amb el nom de Càntic dels càntics. En ell, anem seguint les peripècies de dos joves que es van buscant mútuament dins un jardí. Sens dubte que l'evangelista Joan, en transmetre'ns en el capítol 20 del seu evangeli la trobada entre Jesús i Maria Magdalena, s'ha inspirat en la història dels dos joves amants, en un jardí que ara és l'hort del sepulcre de Jesús, i en un amor que no és la primera recerca d'uns joves que comencen a descobrir la vida, sinó que és l'experiència de plenitud de dos adults que han viscut les seves vides amb una intensitat que travessa els segles.

I aquella trobada de Jesús amb Maria Magdalena és, de fet, la trobada de Jesús, al llarg de la història, amb cada un dels creients que l'hem volgut buscar, i, fins i tot, la trobada de Jesús amb cada home i cada dona de bona voluntat que, sense saber-ho, està buscant el seu camí i està creient en el seu amor. Jesús ens crida a cada un pel nom: "Maria!". I nosaltres li responem: "Mestre!". I aquesta intensitat, realment, travessa els segles. Aquesta intensitat és la Pasqua.